

vi igaar erklærede, at vi umulig kunde tage imod. — Jeg har ikke været blind for, at den knappe Tid vilde vanskeliggjøre i høi Grad en Overenskomst om en midlertidig Bevilling. Dette er netop det bedste Bevis for, at vi fra vor Side havde fuldstændig Ret igaar, naar vi gjorde alt Vort til at faae alt Saadant Klaret og vedtaget i dette Thing, at man kunde være sikker paa ikke at blive nødt til at komme ind paa Forhandlinger med det andet Thing, fordi man kunde sige sig selv, at man ikke havde Tid nok til at faae de fornødne Oplysninger og faae den fornødne Klarhed bragt tilveie. Den Frygt var hos mig igaar, at vi skulde vedtage Noget eller byde Noget, som kunde volde nogen Vanskelighed i det andet Thing. Derfor var det ogsaa, jeg sagde: Lad os strax gjøre saa store Indrømmelser, at det andet Thing kan gaa ind derpaa. Det har nu det andet Thing ikke gjort; her kommer nu Forslaget tilbage med en Ændring, som enten ingen Betydning har, eller har en Betydning, som vi ikke kunne gaa ind paa. Vi kunne ikke vurdere Ændringens Betydning, og derfor kunne vi umulig tage den iblinde, og altsaa have vi stillet det Forslag at lade den gaa ud. Jeg gjentager, at, dersom denne Ændring i Virkeligheden ikke indeholder Andet, end hvad Forslaget indeholdt, da det kom fra os, og hvis den ikke forandrer Karakteren af det Forslag, som er stillet af os, vil jeg haabe og ønske, at det andet Thing maa lade den fare. Saa meget er sikkert, at, hvis Ændringen ikke indeholder Andet end vort Forslag, saa er den rent formel, og saa betyder den Intet, men saa siger jeg, saa er Spørgsmaalet for lille til, at det kan være Grund til, at det andet Thing kan sætte den ind igjen, men indeholder den Mere, — hvad vi i dette Øieblik umulig kunne bedømme; thi da maatte vi have langt nøagtigere Oplysninger og langt mere Tid —, er det ganske klart, at saa vilde en Overenskomst ikke være naaet her paa de Betingelser, vi høde igaar. — Jeg tror, at jeg hermed tilstrækkelig har viist de Herrer, at det ikke er Uvillie fra vor Side, der gjør, at vi ikke kunne tage den, men at det er, fordi vi ikke kunne gennemskue, hvad der ligger i den.

Bojsen: Da dette Forslag blev indbragt her i Thinget igaar, var det os jo klart, at dets Behandling maatte blive i høi Grad extraordinært under de Forhold, hvorunder vi befinde os, og at det, hvis der skulde være Tale om at bringe Noget ud deraf, ogsaa maatte tages paa ganske extraordinære Maade. Vi ere fra vor Side, tror jeg, loyalt gaaede ind paa denne extraordinære Behandlingsmaade, vi have erkjendt Nødvendigheden af, at vi, dersom der skulde være Udsigt til at føre Noget igjennem, saa strax maatte sige, hvad der var det Øverst, hvortil vi fra vor Side kunde gaa, og udsætte os for den Anke, som vi nu hørte fra det ærede Medlem for

Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd), at vi ligesom vilde sætte det andet Thing Stolen for Døren og sige: saaledes skal det være og ikke anderledes. Vi søgte derfor ved Behandlingen igaar og i Formiddags at borttage dette Skin, og netop at gjøre opmærksom paa, at naar vort Forslag fremkom paa den Maade, altsaa paa en Maade som et Ultimatum, saa det ikke i Nødsfald om at tilfødsætte det andet Thing, men derimod i Nødvendigheden af, at vi i den korte Tid, vi havde til vore Forhandlinger, hurtig og strax sagde, hvad vi kunde gaa til. Vi have ført denne Forhandling her i Thinget og fremlagt et Forslag, mod hvilket der ganske vist, som jeg allerede sagde igaar Aftes, kan indvendes Udskilligt, og det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) har Ret deri, at denne Overenskomsts Formel har sin Svagheit, men den havde dog den Styrke, at den ikke alene havde opnaaet et Flertal her i Thinget, men en saadan Tilslutning her i Thinget, at vi i Formiddags i Grunden betragtede den som enstemmig vedtagen af Folkethinget, og vi havde stillet den frem paa en saadan Maade, at den var accepteret af Regjeringen. — Jeg maa da tilstaa, at jeg havde den Tro, at man dog skulde have den Fordel af at forhandle med et Ministerium, der var udgaaet af Landstinget, at man, naar man havde faaet dets Anerkjendelse af et Forslag som acceptabelt, da turde gaa ud fra som en Forudsætning, at den høie Regjering vilde være i Stand til, ogsaa at føre den igjennem i det andet Thing. Naar man har opnaaet en saadan Tilslutning her i Thinget, som det paagjældende Forslag har faaet, og en Modtagelse fra Regjeringens Side, som jeg ganske vist ingenlunde vil kalde varm, men som dog var saaledes, at man maatte sige, at Regjeringen havde accepteret det, saa kan jeg ikke Andet end i høi Grad forundre mig over, at man fra det andet Things Side har kunnet møde dette Forslag med en saadan Mistillid, som stet er. Der har ikke i Udtalelserne her fra Thingets Side været nogen Foranledning for det andet Thing til at underlægge dette Forslag en Karakter, som paa nogen Maade kunde hindre det andet Thing i at acceptere det. Den reelle Forskjel mellem det Forslag, som er sendt os fra det andet Thing, og det, som vi have vedtaget, er jo tilfyneladende i alt Fald kun den, at man fra det andet Things Side ikke tilfulde har stølet paa de Erklæringer, der baade fra dette Things Side og fra Regjeringens Side ere faldne med Hensyn til Benyttelsen af de Merbevillinger, som der her er Tale om. Der er her i Thinget blevet sagt, at man ikke ventede, at disse Bevillinger skulde blive benyttede, thi det ligger jo i Sagens Natur, at det ifølge disse Bevillinger vil være vanskeligt paa en midlertidig Bevillingslov i Slutningen af Finantsaaret at gaa til saadanne Foranstaltninger, saa at det er